

Racisme en anti-racistische leugens

 voltairenet.org/article210221.html

Thierry Meyssan

Blanke relschoppers steken een politiebureau in Minneapolis in brand ten tijde van de lynchpartij van de zwarte George Flyod door een blanke politieagent.

Menselijke gemeenschappen hebben de neiging om hun manier van leven te overschatten en de manier van leven van anderen te wantrouwen. Om de samenhang van hun groep te behouden hebben sommige leden een reflex om nieuwkomers af te wijzen. Maar zodra ze elkaar leren kennen, zodra ze begrijpen dat ze mannen zoals zij zijn, nemen de spanningen af.

Naast dit etnologisch functioneren werden in de negentiende en twintigste eeuw ideologieën toegevoegd: racisme en antiracisme. In de context van het Britse imperialisme en de ontwikkeling van de biologie en de genetica werden deze theorieën gebruikt om de hiërarchie of de gelijke rechten van de bevolking te rechtvaardigen.

Voor de Nobelprijs voor de Geneeskunde (1912) Alexis Carrel (onderzoeker bij de Rockefeller Foundation en aanhanger van Philippe Pétain en Adolf Hitler) zou het raadzaam zijn om de minderheden, de vervreemden, de criminelen uit te schakelen als ze gevaarlijk blijken te zijn.

In navolging van de theorieën van Charles Darwin (1809-1882) over de evolutie van diersoorten, stelde Herbert Spencer (1820-93) dat er verschillende menselijke rassen waren en dat natuurlijke selectie had geleid tot de superioriteit van de blanken. Dit was het begin van het "sociale Darwinisme". Een neef van Darwin, Sir Francis Galton (1822-1911), kalibreerde de etrelia's van het vruchtbaarheidscijfer van vrouwen tot de degeneratie van individuen. Hij kon dus de superioriteit van blanke mensen ten opzichte van gekleurde mensen bewijzen, maar ook van de rijken ten opzichte van de armen.

Een "wetenschappelijke consensus" stelde vast dat interraciale paring de oorzaak was van vele handicaps, dus het was essentieel om incest te verbieden om elk ras te behouden. Dit was "eugenetica". De toepassing van dit principe werd bemoeilijkt door het feit dat, ongeacht de definitie van elk ras, geen enkel individu ras raszuiver was/is, en dat elke situatie dus onderwerp van discussie is. In de Verenigde Staten ontmoedigde deze logica niet alleen de vorming van paren tussen Europeanen aan de ene kant en indianen, zwarten of Chinezen aan de andere kant, maar bevoordeelde ook Angelsaksische blanken boven niet-Angelsaksische blanken (Italianen, Polen, Serviërs, Grieken enz.) (Immigratiewet van kracht van 1924 tot 1965).

Het Instituut van keizer Wilhelm (het Duitse equivalent van het Franse CNRS) heeft aangetoond dat het behoud van het ras niet alleen vereist dat er niet wordt voortgeplant met personen van een ander ras, maar ook dat er in het geheel niet wordt geparticipeerd. Inderdaad, in het geval van Penetanale vermengden de genen van de ene en de andere zich, ook al hadden ze geen nakomelingen. Vandaar het verbod op homoseksualiteit door de nazi's.

Pas na de val van het nazisme en de dekolonisatie werd de "wetenschappelijke consensus" omgedraaid en werd het besef van de ongelooflijke diversiteit binnen elk verondersteld ras gerealiseerd. Wat we zijn in sommige individuen van andere vermeende rassen is veel belangrijker dan wat ons onderscheidt van individuen van ons vermeende ras.

In juli 1950 werd door de Unesco gewezen op de onbenulligheid van het "sociale darwinisme" en de "eugenetica". Heel eenvoudig, de mensheid is zeker het product van verschillende afzonderlijke en prehistorische rassen van *Homo sapiens*, maar het is slechts één ras waarvan de individuen zonder risico kunnen paren. Natuurlijk hoefde men geen wetenschapper te zijn om dit op te merken, maar de imperialistische en koloniale ideologieën hadden de geesten van de 'wetenschappers' tijdelijk vertroebeld.

In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, werd de slavernij in de VS niet afgeschaft vanwege de afschaffingsbewegingen, maar omdat beide zijden van de Burgeroorlog nieuwe soldaten in dienst moesten nemen. Ook de rassenscheiding werd niet door Martin Luther King afgeschaft, maar omdat het Pentagon soldaten nodig had om Vietnam te bestrijden. Hij werd vermoord door de FBI, niet voor zijn inzet voor de burgerrechten, maar omdat hij tegen de oorlog was.

Wettelijk racisme

Terwijl de wetenschappers hun eensgezindheid vonden, werden de juristen verdeeld in twee verschillende richtingen om de kwestie te benaderen. Deze keer zijn het niet de imperialistische en koloniale ideologieën die hen scheiden, maar hun opvattingen over de Natie. Voor de Angelsaksen is de natie een etnische (in de zin van culturele) bijeenkomst, terwijl het voor de Fransen een politieke keuze is. Het belangrijkste juridische woordenboek van de VS stelt: "Natie: Een grote groep mensen met een gemeenschappelijke afkomst, taal, en traditie en vruchtgebruik. die een politieke

entiteit vormen", *Black's Law Dictionary*, 2014. Integendeel, Frankrijk heeft sinds de Revolutie de volgende definitie: Natie: "Rechtspersoon gevormd door alle personen waaruit de staat bestaat "(Besluit van koning Lodewijk XVI van 23 juli 1789).

De Franse visie is tegenwoordig bijna universeel; die van de Britten wordt alleen door hen en door hun koloniale creatie verdedigd: de Moslimbroederschap en de Indische SSR [1].

Zo leven de Britten, ondanks de vooruitgang van de wetenschap, vandaag de dag onder de Wet op de rassenverhoudingen van 1976 en worden ze door de Commissie voor Rassengelijkheid beoordeeld, terwijl in de officiële teksten sprake is van "vermeend ras".

In de praktijk blijken de twee samenlevingen geen "raciale" verschillen na te streven, maar sociale klasse voor het Britse en sociale niveau voor de Fransen.

In de VS leggen de media een verband tussen de antiracistische rellen en de nasleep van de slavernij. De eerste slaven waren echter geen Afrikanen, maar Europeanen (contractarbeiders) en de Verenigde Staten waren een immigratieland: de overgrote meerderheid van de huidige bevolking was geen voorouder ten tijde van de slavernij.

Anti-racisme

In het Westen is het antiracisme nu samengevoegd met het antifascisme. Ook al is er geen sprake meer van racisme bij gebrek aan ras, noch van fascisme bij gebrek aan de economische situaties die deze gedachte verondersteld werd te zijn. De groepen die deze ideeën claimen, hebben vandaag de dag de eigenaardigheid om te beweren dat ze van anti-kapitalistisch extreem links komen, maar dat ze gesubsidieerd worden door de speculant George Soros en voor de NAVO, de kampioen van het kapitalisme, werken. Ze hebben daarom een militaire opleiding.

President-Erdoğan doet verslag van zijn gesprek met president Trump op de televisie. In navolging van onze onthullingen die door MIT zijn gevalideerd, betreft hij het Pentagon en de NAVO bij de organisatie van antiracistische demonstraties in de Verenigde Staten en Europa.

Het is niet zonder verrukking dat President Recep Tayyip Erdoğan er tijdens een telefonisch interview met zijn Amerikaanse tegenhanger op 8 juni 2020 niet op wees dat de NAVO de internationale antifascistische brigades tegen zowel Syrië als Turkije had ingezet [2]; dezelfde "Antifas" die de huidige antiracistische rellen in de Verenigde Staten coördineert.

De waarschijnlijke kandidaat van de Democratische Partij, Joe Biden - wiens nabijheid van het Pentagon hem al de verkiezing van vice-president van Barack Obama heeft opgeleverd - spreekt op video tijdens de begrafenis van George Floyd. De media melden dat er een antiracistische ceremonie is, maar dat de ordedienst van de christelijke viering is

**toevertrouwd aan Nation of Islam, uit solidariteit met de zwarte
gemeenschap. Deze organisatie opereert in een gesloten circuit en verbiedt
interraciaale huwelijken met haar leden.**

De realiteit is dat racisme en antiracisme twee kanten van dezelfde medaille zijn. Beide zijn gebaseerd op de fantasie van rassen waarvan we weten dat ze niet bestaan. In beide gevallen zijn ze een conformistische kijk op de tijd. De racisten kwamen overeen met imperialistische en koloniale ideologieën, de antiracisten met de financiële globalisering. Hun enige gemeenschappelijk-politieke gebruik is het bezetten van grond om de authentieke sociale strijd te maskeren.